

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 28. septembrī iesniedza Tribunal Tributário de Lisboa (Portugāle) – Estado do Canadá/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Lieta C-613/18)

(2018/C 445/09)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Tributário de Lisboa

Pamatlietas puses

Prasītāja: Estado do Canadá

Atbildētāja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prejudiciālie jautājumi

Vai dividenžu, kuras valsts teritorijā reģistrēta sabiedrība izmaksā tiesību subjektam nerezidentam, aplikšanas ar nodokli jomā ar principu, kas aizliedz kapitāla brīvas aprites ierobežojumus starp dalībvalstīm un trešām valstīm, ir saderīgs tas, ka trešo valstu rezidentiem faktiski tiek piemērota lielāka uzņēmumu ienākuma nodokļa likme nekā valstī reģistrētam tāda paša veida tiesību subjektam?

Prasība, kas celta 2018. gada 28. septembrī – Eiropas Komisija/Slovākijas Republika

(Lieta C-614/18)

(2018/C 445/10)

Tiesvedības valoda – slovāku

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Tokár un C. Cattabriga)

Atbildētāja: Slovākijas Republika

Prasītājas prasījumi

Eiropas Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt, ka, trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri nav Eiropas Savienības pilsoņu ģimenes locekļi un kuru vīzas pieteikums ir noraidīts vai kuru vīza ir anulēta vai atsaukta, liegdama Savienības tiesībās noteiktās tiesības vērsties tiesā, Slovākijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai paredzēti Līguma par Eiropas Savienību 19. panta 1. punktā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā, kopsakarā ar Regulas (EK) Nr. 810/2009⁽¹⁾ (Vīzu kodekss) 32. panta 3. punktu, 34. panta 7. punktu un 35. panta 7. punktu;
- piespriest Slovākijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai Komisija apgalvo, ka šajā lietā apstrīdētie juridiskie jautājumi ir skaidri atrisināti Tiesas spriedumā lietā C-403/16 *El Hassani*, kurā Tiesa ir atzinusi, ka 32. panta 3. punkts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu, ar grozījumiem, kuri izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 610/2013 (2013. gada 26. jūnijs)⁽²⁾, lasot to kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā dalībvalstīm ir noteikts pienākums paredzēt lēmumu par vīzas atteikumu pārsūdzēšanas procedūru, kuras noteikumi ietilpst katras dalībvalsts tiesību sistēmā, ievērojot līdzvērtības un efektivitātes principus. Šai procedūrai noteiktā tās stadijā ir jāgarantē pārsūdzība tiesā.

Tādējādi Komisija secina, ka argumenti, ko Slovākijas Republika šajā lietā ir izvirzījusi pirmstiesas procedūras gaitā, nevar būt sekmīgi, un atkārtoti pauž savu nostāju, saskaņā ar kuru Slovākijas Republika nepilda tai paredzētos pienākumus, kuri norādīti dokumentā par lietas ierosināšanu.

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss) (OV 2009, L 243, 1. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 610/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss), Konvenciju, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu, Padomes Regulu (EK) Nr. 1683/95 un Regulu (EK) Nr. 539/2001, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 767/2008 un Regulu (EK) Nr. 810/2009 (OV 2013, L 182, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 28. septembrī iesniedza *Amtsgericht Kehl*
(Vācija) – Kriminālprocess pret UY**

(Lieta C-615/18)

(2018/C 445/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Kehl

Pamatlietas puses

Staatsanwaltschaft Offenburg

pret

UY

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Savienības tiesību normas, it īpaši Direktīva 2012/13 (¹), kā arī LESD 21., 45., 49. un 56. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka tās nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, kas kriminālprocesā tikai tādēļ, ka apsūdzētais nerezidents nedzīvo attiecīgajā, bet gan citā dalībvalstī, paredz, ka apsūdzētajam viņam adresēta priekšraksta par sodu izsniegšanai ir jāizraugās pilnvarotais pārstāvis, kas nozīmē, ka priekšraksts par sodu stājas spēkā un tādējādi tiek radīti tiesiskie nosacījumi apsūdzētā vēlākas rīcības sodāmībai (faktiskās sekas [*Tatbestandswirkung*]) pat tad, ja apsūdzētais faktiski neko nezināja par priekšrakstu par sodu un apsūdzētā faktiskā iepazīšanās ar priekšrakstu par sodu nav nodrošināta tādā pašā apmērā, kā tas būtu, izsniedzot priekšrakstu par sodu, ja apsūdzētais būtu attiecīgās dalībvalsts rezidents?
- 2) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai Eiropas Savienības tiesību normas, it īpaši Direktīva 2012/13, kā arī LESD 21., 45., 49. un 56. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka tās nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, kas kriminālprocesā tikai tādēļ, ka apsūdzētais nerezidents nedzīvo attiecīgajā, bet gan citā dalībvalstī, paredz, ka apsūdzētajam viņam adresēta priekšraksta par sodu izsniegšanai ir jāizraugās pilnvarotais pārstāvis, kas nozīmē, ka priekšraksts par sodu stājas spēkā un tādējādi tiek radīti tiesiskie nosacījumi apsūdzētā vēlākas rīcības sodāmībai (faktiskās sekas [*Tatbestandswirkung*]) un veicot kriminālvajāšanu par šo nodarījumu apsūdzētajam subjektīvi tiek noteikti lielāki pienākumi nodrošināt faktisku iepazīšanos ar priekšrakstu par sodu, nekā tie tiktu noteikti, ja atbildētājs būtu attiecīgās dalībvalsts rezidents, kādēļ kļūst iespējama atbildētāja kriminālvajāšana par nolaidīgu rīcību?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/13/ES (2012. gada 22. maijs) par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā (OV 2012, L 142, 1. lpp.).